

СЛАВЯНСКИТЪ ПРОСВѢТИТЕЛИ СВ. СВ. КИРИЛЛЪ И МЕТОДИЙ.

Когато Богу бѣ угодно да просвѣти съ свѣтлината на Своего спасително учение нашия народъ, а наедно съ него и цѣлия славянски свѣтъ, съ свѣтлината на това учение, на което бѣ прѣдопрѣделено да обгрне и прѣроди цѣлото чловѣчество, като му посочи истинското негово назначение и високо-благородна цѣль — вѣчното блаженство, тогава то бѣ се облѣкло вече на Истокъ съ националното облѣкло на Гърцитѣ, а на Западъ — съ онова на Римлянитѣ — Латинцитѣ: Спасителнитѣ истини се обаждахъ на свѣтътъ или на Гръцкии языкъ, или на Латинскии, на споредъ центърътъ отъ гдѣто изхождахъ проповѣдницитѣ имъ. Отъ най напрѣдъ това нѣщо ставало по необходимостъ, защото проповѣдницитѣ, бидѣйки сами Гърци, или Латинци, не знаели други язици; но, скоро тѣ се зарѣкли и да учятъ тѣзи послѣднитѣ, а наедно съ това възимѣли мисълта да погрчятъ и полатинчатъ народитѣ, между които сж распространявали Христианството и ги правяли Христиани. Разбира се, че тѣзи имъ цѣль не е имала нищо общо съ душевното спасение на казанитѣ народи, а напротивъ даже